

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

P8_TA(2016)0248

Ocena międzynarodowych standardów rachunkowości (MSR)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie oceny międzynarodowych standardów rachunkowości (MSR) oraz działalności Fundacji ds. Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF), Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) i Rady Nadzoru nad Interesem Publicznym (PIOB) (2016/2006(INI))

(2018/C 086/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 25 lutego 2009 r. przedstawione przez grupę wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego w UE, której przewodniczy Jacques de Larosière,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającą dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/30/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 54 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 258/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia unijnego programu wspierania określonych działań w dziedzinach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych na lata 2014–2020 oraz uchylające decyzję nr 716/2009/WE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 258/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia unijnego programu wspierania określonych działań w dziedzinach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych na lata 2014-20 (COM(2016)0202),
- uwzględniając przygotowane przez Philippe'a Maystadta sprawozdanie pt. „Should IFRS standards be more European?” („Czy międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej powinny być bardziej europejskie?”) z października 2013 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 2 lipca 2014 r. dotyczące postępów we wdrażaniu reformy EFRAG w następstwie zaleceń przedstawionych w sprawozdaniu Maystadta (COM(2014)0396),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2015 r. dotyczące oceny rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (COM(2015)0301),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 września 2015 r. dotyczące działalności Fundacji MSSF, EFRAG i PIOB w 2014 r. (COM(2015)0461),

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 74.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 105 z 8.4.2014, s. 1.

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 30 września 2015 r. dotyczący planu działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych (COM(2015)0468),
- uwzględniając badanie dotyczące Rady Międzynarodowych Standardów Rachunkowości [„The European Union’s Role in International Economic Fora – paper 7: The IASB” („Rola Unii Europejskiej na międzynarodowych forach ekonomicznych – dokument 7: RMSR”)] oraz cztery badania dotyczące MSSF 9 [„IFRS Endorsement Criteria in Relation to IFRS 9” („Kryteria zatwierdzenia MSSF 9 w odniesieniu do MSSF 9”), „The Significance of IFRS 9 for Financial Stability and Supervisory Rules” („Znaczenie MSSF 9 dla stabilności finansowej oraz zasad nadzoru”), „Impairments of Greek Government Bonds under IAS 39 and IFRS 9: A Case Study” („Utrata wartości greckich obligacji rządowych w świetle MSR 39 oraz MSSF 9: studium przypadku”) oraz „Expected-Loss-Based Accounting for the Impairment of Financial Instruments: the FASB and IASB IFRS 9 Approaches” („Rachunkowość w oparciu o spodziewane straty a utrata wartości instrumentów finansowych: podejście do MSSF 9 prezentowane przez FASB oraz RMSR”)],
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich,
- uwzględniając oświadczenie przywódców państw G-20 z dnia 2 kwietnia 2009 r.,
- uwzględniając dokument do dyskusji RMSR z lipca 2013 r. zatytułowany „Przegląd ram koncepcyjnych w zakresie sprawozdawczości finansowej” (DP/2013/1) oraz wniosek RMSR o wyrażenie opinii z lipca 2015 r. zatytułowany „Przegląd struktury i skuteczności działania dokonany przez powierników: kwestie dotyczące przeglądu”,
- uwzględniając uwagi Komisji Europejskiej z dnia 1 grudnia 2015 r. w sprawie dokonanego przez powierników RMSR przeglądu struktury i skuteczności działania,
- uwzględniając międzynarodowy standard sprawozdawczości finansowej (MSSF) 9 dotyczący instrumentów finansowych wydany w dniu 24 lipca 2014 r. przez RMSR, doradztwo EFRAG w sprawie zatwierdzenia MSSF 9, dokonaną przez EFRAG ocenę MSSF 9 pod kątem zasady prawdziwości i rzetelności, dokumenty z posiedzenia Komitetu Regulacyjnego Rachunkowości dotyczące MSSF 9 oraz pisma Europejskiego Banku Centralnego i Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zawierające uwagi na temat zatwierdzenia MSSF 9,
- uwzględniając pismo koordynatorów Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 14 stycznia 2014 r. zawierające uwagi na temat dokumentu RMSR do dyskusji pt. „Przegląd ram koncepcyjnych w zakresie sprawozdawczości finansowej”,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) pt. „ESMA Report on Enforcement and Regulatory Activities of Accounting Enforcers in 2014” („Sprawozdanie dotyczące działań w zakresie egzekwowania prawa i działań regulacyjnych podjętych przez podmioty zajmujące się egzekwowaniem prawa w zakresie rachunkowości w 2014 r.”) z dnia 31 marca 2015 r. (ESMA/2015/659),
- uwzględniając „Wytyczne ESMA w sprawie nadzoru nad informacją finansową” z dnia 10 lipca 2014 r. (ESMA/2014/807),
- uwzględniając przygotowaną przez ESMA tabelę zgodności zawierającą wytyczne ESMA dotyczące egzekwowania informacji finansowych z dnia 19 stycznia 2016 r. (ESMA/2015/203 REV),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (MSSF) oraz zarządzania przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 66.

⁽²⁾ Dz.U. C 259 E z 29.10.2009, s. 94.

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie roli UE w ramach międzynarodowych instytucji i organów finansowych, walutowych i regulacyjnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dyrektywę 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych ⁽²⁾, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/56/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. ⁽³⁾ mającą zastosowanie od połowy czerwca 2016 r.,
 - uwzględniając art. 52 swojego Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0172/2016),
- A. mając na uwadze, że międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej (MSSF) oraz Międzynarodowe Standardy Rewizji Finansowej (MSRF) są ważnym komponentem niezbędnym do skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego i rynków kapitałowych; mając na uwadze, że MSSF i MSRF można rozumieć jako dobro publiczne, więc nie powinny zagrażać stabilności finansowej ani hamować rozwoju gospodarczego Unii i powinny służyć dobru wspólnemu, a nie tylko interesy inwestorów, kredytodawców i kredytobiorców;
- B. mając na uwadze, że fałszowanie rachunkowości przedsiębiorstwa stanowi zagrożenie dla stabilności gospodarczej i finansowej, a ponadto niszczy zaufanie obywateli do modelu otwartej gospodarki rynkowej;
- C. mając na uwadze, że celem MSSF jest zwiększenie rozliczalności poprzez zmniejszanie luki informacyjnej pomiędzy inwestorami a spółkami, ochrona inwestycji, zapewnianie przejrzystości dzięki zwiększaniu międzynarodowej porównywalności i jakości informacji finansowych oraz umożliwienie inwestorom i innym uczestnikom rynku podejmowania decyzji ekonomicznych w sposób świadomy, co z kolei wpływa na zachowanie podmiotów rynków finansowych oraz na stabilność tych rynków; mając na uwadze, że model rachunkowości oparty na użyteczności decyzji nie jest całkowicie spójny z funkcją rachunkowości w zakresie adekwatności kapitałowej opisaną w orzecznictwie TSUE i dyrektywie o rachunkowości, co wskazuje, że koncepcyjna podstawa rachunkowości w ramach MSSF nie obejmuje celu sprawozdań finansowych w prawie UE, dla których standardem jest prawdziwy i rzetelny obraz konkretnych liczb zgodnie z odpowiedzią na piśmie E-016071/2015 komisarza Jonathana Hilla z dnia 25 lutego 2016 r.; mając na uwadze, że wymóg prawdziwego i rzetelnego obrazu wymaga całościowej oceny, w której ważne są dane liczbowe i wyjaśnienia jakościowe;
- D. mając na uwadze, że w dyrektywie o rachunkowości stwierdza się, iż sprawozdania finansowe mają „szczególne znaczenie dla ochrony akcjonariuszy, wspólników i osób trzecich” oraz że „jednostki takie nie zapewniają stronom żadnego zabezpieczenia w zakresie przekraczającym wartość ich aktywów netto”; mając na uwadze, że w dyrektywie o rachunkowości stwierdza się również, iż jej celem jest „ochrona interesów w spółkach z kapitałem zakładowym” przez dopilnowanie, by dywidenda nie była wypłacana z kapitału podstawowego; mając na uwadze, że ogólny cel sprawozdań finansowych można osiągnąć jedynie wtedy, gdy konkretne liczby w sprawozdaniach przedstawiają prawdziwy i rzetelny obraz aktywów i pasywów spółki, jej sytuację finansową oraz jej zyski i straty; mając na uwadze, że prawdziwy i rzetelny obraz, określanie wypłaty dywidend oraz ocena wypłacalności przedsiębiorstwa również potrzebują odpowiedniej jakości informacji oraz szerszej oceny ryzyka;
- E. mając na uwadze, że Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) działa w ramach Fundacji MSSF – która jest przedsiębiorstwem prywatnym non-profit zarejestrowanym w Londynie (Zjednoczone Królestwo) i Delaware (USA) – i jest organem normalizacyjnym, którego działania muszą być przejrzyste, niezależne i demokratyczne oraz podlegać bezpośredniej odpowiedzialności publicznej; mając na uwadze, że UE dostarcza około 14 % budżetu Fundacji MSSF i ma zatem największy wkład finansowy;
- F. mając na uwadze, że przepływ kapitału w wymiarze globalnym wymaga globalnego systemu standardów rachunkowości; mając na uwadze, że MSSF są stosowane na różnych zasadach (przyjęcie w pełni, częściowo, opcjonalnie lub konwergencja) w 116 jurysdykcjach, lecz nie w Stanach Zjednoczonych Ameryki w odniesieniu do emitentów krajowych;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0108.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

⁽³⁾ Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 196.

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

- G. mając na uwadze, że „porozumienie z Norwalk” zawarte we wrześniu 2002 r. między RMSR a amerykańską Radą Standardów Rachunkowości Finansowej (FASB) przewiduje, że powinna istnieć zbieżność pomiędzy MSSF opublikowanymi przez RMSR a US-GAAP wydanymi przez FASB;
- H. mając na uwadze, że w UE proces zatwierdzania opiera się na kryteria zatwierdzania określone w rozporządzeniu w sprawie MSR; mając na uwadze, że MSSF nie powinny być sprzeczne z zasadą prawdziwego i rzetelnego obrazu zawartą w dyrektywie o rachunkowości, która wymaga, aby sprawozdania finansowe przedstawiały „prawdziwy i rzetelny obraz” aktywów i pasywów spółki, jej sytuację finansową oraz jej zyski i straty; mając na uwadze, że zgodnie z dyrektywą o utrzymaniu kapitału wypłaty dywidend i premii nie należy dokonywać od niezrealizowanych zysków, co ostatecznie oznacza ich wypłatę z kapitału; mając na uwadze, że MSSF powinny sprzyjać dobru publicznemu w Europie oraz spełniać podstawowe kryteria dotyczące jakości informacji, które muszą być przedstawiane w sprawozdaniach finansowych;
- I. mając na uwadze, że Komisja, Rada i Parlament Europejski biorą udział w procesie zatwierdzania standardów rachunkowości w oparciu o informacje otrzymywane od Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG), prywatnego podmiotu doradzającego Komisji, oraz w oparciu o prace Komitetu Regulacyjnego Rachunkowości (ARC) złożonego z przedstawicieli państw członkowskich; mając na uwadze, że w sprawozdaniu Maystadta omówiono możliwość utworzenia agencji zastępującej EFRAG jako długoterminowe rozwiązanie;
- J. mając na uwadze, że w UE różne podmioty zainteresowane – w szczególności inwestorzy długoterminowi – podniosły kwestię spójności MSSF z wymogami prawnymi dyrektywy o rachunkowości, w szczególności z zasadami ostrożności i zarządzania; mając na uwadze, że zaangażowanie Parlamentu w proces określania standardów jest niewystarczające i nie jest współmierne do wkładu finansowego UE do budżetu Fundacji RMSR; mając na uwadze, że podkreślona została konieczność wzmocnienia głosu Europy w celu zapewnienia pełnego uznania i uwzględniania takich zasad w całym procesie określania standardów;
- K. mając na uwadze, że niedawne kryzysy finansowe doprowadziły do włączenia roli, jaką MSSF odgrywa w zapewnianiu stabilności finansowej i wzrostu, do planów działania grupy G-20 oraz UE, w szczególności jeśli chodzi o zasady dotyczące uznawania strat poniesionych w systemie bankowym; mając na uwadze, że w sprawozdaniu G20 i De Larosièrè'a uwypuklono główne kwestie dotyczące standardów rachunkowości przed kryzysem, obejmujące rachunkowość pozabilansową, procykliczność związaną z zasadą wyceny według wartości rynkowej oraz uznawania zysków i strat, niedoszacowanie akumulacji ryzyka podczas cyklicznych okresów koniunktury oraz brak wspólnych i przejrzystych metod wyceny aktywów niepiłynnych i aktywów o obniżonej jakości;
- L. mając na uwadze, że RMSR opublikowała MSSF 9 „Instrumenty finansowe” jako główną odpowiedź na niektóre aspekty kryzysu i jego wpływ na sektor bankowy; mając na uwadze, że informacje przekazane przez EFRAG w zakresie MSSF 9 miały charakter pozytywny i zawierały szereg spostrzeżeń dotyczących stosowania wartości godziwej w przypadku trudności rynkowych, braku podstawy koncepcyjnej dotyczącej podejścia do tworzenia rezerw z tytułu strat dwunastomiesięcznych i niezadowolających postanowień dotyczących inwestycji długoterminowych; mając na uwadze, że ze względu na różne daty wejścia w życie MSSF 9 oraz przyszłego standardu ubezpieczeń, w opinii wyrażono zastrzeżenia dotyczące stosowania standardu dla sektora ubezpieczeń; mając na uwadze, że kwestia ta jest potwierdzona przez RMSR; mając na uwadze, że pojawiają się obawy, że proponowane podejście do kapitału własnego może negatywnie wpłynąć na inwestycje długoterminowe; mając na uwadze, że pisma EBC i EUNB zawierały pozytywne uwagi na temat MSSF 9, ale również wskazywały konkretne braki;
- M. mając na uwadze, że kwestia rachunkowości pozabilansowej została podjęta przez wprowadzenie poprawek do MSSF 7 „Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji” oraz wydanie trzech nowych standardów, MSSF 10 „Skonsolidowane sprawozdania finansowe”, MSSF 11 „Wspólne ustalenia umowne” i MSSF 12 „Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach”;
- N. mając na uwadze, że w maju 2015 r. RMSR opublikowała projekt „ram koncepcyjnych” zawierających opis koncepcji, na których RMSR opiera się, opracowując MSSF, co umożliwia sporządzającym sprawozdania finansowe opracowywanie i wybieranie zasad polityki rachunkowości oraz pomaga wszystkim stronom lepiej zrozumieć i interpretować MSSF;

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

- O. mając na uwadze, że struktura zarządzania Fundacji MSSF jest obecnie przedmiotem przeglądu zgodnie z jej konstytucją; mając na uwadze, że w związku z powyższym wskazane jest obecnie dokonanie przeglądu struktury organizacyjnej Fundacji MSSF i RMSR oraz zmian koniecznych w ich organach zarządzających i nadzorczych z myślą o lepszej integracji w systemie międzynarodowych instytucji finansowych oraz zapewnieniu szerokiej reprezentacji interesów (takiej jak agencje reprezentujące konsumentów i ministerstwa finansów) i odpowiedzialności publicznej, co zagwarantuje wysokiej jakości standardy rachunkowości;
- P. mając na uwadze, że Międzynarodowe Standardy Rewizji Finansowej (MSRF) opracowywane są przez Radę Międzynarodowych Standardów Rewizji Finansowej i Usług Atestacyjnych (IAASB), niezależny organ działający w Międzynarodowej Federacji Księgowych (IFAC); mając na uwadze, że Rada Nadzoru nad Interesem Publicznym (PIOB) jest niezależną organizacją międzynarodową, która nadzoruje proces prowadzący do przyjęcia MSRF oraz inne działania IFAC podejmowane w interesie publicznym;
- Q. mając na uwadze, że program Unii na lata 2014–2020 mający na celu wspieranie określonych działań w obszarze sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych obejmuje finansowanie Fundacji MSSF oraz PIOB w latach 2014–2020, ale finansowanie EFRAG jedynie w latach 2014–2016;

Ocena dziesięciu lat stosowania MSSF w UE

1. przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Komisji dotyczące oceny MSR w zakresie stosowania MSSF w UE oraz zawarte w nim stwierdzenie, że cele rozporządzenia w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości zostały osiągnięte; ubolewa, że Komisja nie zaproponowała dotychczas zmian prawnych niezbędnych do wyeliminowania braków określonych w jej ocenie; wzywa organ normalizacyjny do zapewnienia, że MSSF są spójne z istniejącymi standardami rachunkowości i sprzyjają konwergencji na szczeblu międzynarodowym; wzywa do stosowania bardziej skoordynowanego podejścia do opracowywania nowych standardów, w tym skoordynowanych wyznaczników czasowych ich stosowania, w szczególności w odniesieniu do wdrożenia MSSF 9 (Instrumenty finansowe) i nowego MSSR 4 (Umowy ubezpieczeniowe); wzywa Komisję do niezwłocznego przedstawienia w tym celu wniosków ustawodawczych i do dopilnowania, aby jakiegokolwiek opóźnienia nie doprowadziły do zniekształcenia lub zakłócenia konkurencji w branży ubezpieczeniowej; wzywa Komisję, by zbadała szczegółowo, czy zalecenia zawarte w sprawozdaniu Larosière'a zostały w pełni wykonane, w szczególności zalecenie 4, w którym stwierdza się konieczność zastanowienia się, czy potrzebna jest zasada wyceny według wartości rynkowej;
2. wzywa Komisję do zapewnienia w trybie pilnym zgodności z zaleceniem Maystadta w sprawie rozszerzenia kryterium „dobra publicznego” – tj. stwierdzenia, że standardy rachunkowości nie powinny zagrażać stabilności finansowej w UE ani utrudniać rozwoju gospodarczego UE – oraz do zapewnienia przestrzegania w pełni tego kryterium w procesie zatwierdzania; wzywa Komisję, łącznie z EFRAG, aby na podstawie orzecznictwa TSUE i dyrektywy o rachunkowości wydała jasne wytyczne co do znaczenia pojęcia „dobra publiczne” oraz zasady przedstawiania „prawdziwego i rzetelnego obrazu”, tak aby te kryteria zatwierdzania były rozumiane w sposób jednakowy; wzywa Komisję, aby przedłożyła wniosek dotyczący zastosowania przedstawionej przez Maystadta definicji kryterium „dobra publicznego” do rozporządzenia w sprawie MSR; wzywa Komisję, łącznie z EFRAG, by systematycznie badała, czy na podstawie kryterium „dobra publicznego” zdefiniowanego przez Maystadta wymagane są zmiany w obowiązujących standardach rachunkowości i, na tej podstawie, do współpracy z RMSR i oraz krajowymi podmiotami określającymi standardy oraz podmiotami określającymi standardy z państw trzecich w celu uzyskania szerszego poparcia dla tych zmian lub, w przypadku braku takiego szerszego wsparcia, do ustanowienia w prawie UE konkretnych standardów spełniających te kryteria w razie konieczności;
3. zauważa, że przewidziane w art. 4 ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE sprawdzenie, czy przedstawiony został prawdziwy i rzetelny obraz, stosuje się do konkretnych liczb w sprawozdaniach finansowych jako standard do celów sprawozdań przygotowanych zgodnie z prawem UE opisanym w motywach 3 i 29 dyrektywy; podkreśla, że cel ten jest związany z funkcją sprawozdań finansowych w zakresie adekwatności kapitałowej, tzn. że inwestorzy, zarówno wierzyciele, jak i udziałowcy, wykorzystują liczby podane w sprawozdaniach rocznych jako podstawę do określenia, czy spółka jest wypłacalna pod względem aktywów netto oraz do określenia wypłaty dywidend;
4. podkreśla, że jednym z istotnych czynników warunkujących przedstawienie prawdziwego i rzetelnego obrazu konkretnych liczb w sprawozdaniu finansowym jest ostrożna wycena, co oznacza, że nie należy zaniżać strat ani zawyżać zysków, jak opisano w art. 6 ust. 1 lit. c) ppkt (i) i (ii) dyrektywy o rachunkowości; wskazuje, że taka interpretacja dyrektywy o rachunkowości została potwierdzona w licznych orzeczeniach TSUE;
5. zauważa, że motyw 9 rozporządzenia w sprawie MSR dopuszcza pewien zakres elastyczności przy podejmowaniu decyzji o zatwierdzeniu MSSR, gdyż nie wymaga „rygorystycznej zgodności z każdym z przepisów tych dyrektyw”; proponuje jednak, by nie rozszerzać tego przepisu w sposób, który umożliwiłby tak dalekie odejście MSSR od ogólnego celu dyrektywy o rachunkowości z 2013 r. (2013/34/UE), która zastąpiła czwartą (78/660/EWG) i siódmą (83/349/EWG)

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

dyrektywę o rachunkowości, o których mowa w art. 3 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia w sprawie MSR, że skutkiem tego byłyby sprawozdania finansowe zawiązujące zyski lub zaniżające straty; uważa zatem, że zatwierdzenie MSR 39 było prawdopodobnie sprzeczne z tym ogólnym celem czwartej i siódmej dyrektywy o rachunkowości, zastąpionych dyrektywą o rachunkowości z 2013 r., z powodu modelu ponoszenia strat, w szczególności art. 31 ust. 1 lit. c) pkt (bb) czwartej dyrektywy o rachunkowości, który stanowił, że „należy uwzględnić wszystkie przewidywalne zobowiązania i potencjalne straty powstające w trakcie danego roku obrotowego lub roku poprzedniego, nawet jeżeli takie zobowiązania czy straty pojawiły się między datą bilansu a dniem, na który został on sporządzony”;

6. z zadowoleniem przyjmuje zamiar ponownego wprowadzenia przez RMSR zasady „ostrożności” oraz wzmocnienia kwestii „zarządzania” w nowych ramach koncepcyjnych; ubolewa, że w interpretacji RMSR „ostrożność” oznacza jedynie „ostrożne traktowanie swobody uznania”; zauważa, że rozumienie przez RMSR zasady ostrożności i zarządzania nie jest jednakowe z przedstawianym w orzecznictwie TSUE i dyrektywie o rachunkowości; uważa, że zasadzie „ostrożności” powinna towarzyszyć zasada wiarygodności; wzywa Komisję i EFRAG do uzgodnienia znaczenia zasad ostrożności i zarządzania zgodnie z definicjami w orzecznictwie TSUE i dyrektywie o rachunkowości, a następnie do podjęcia na tej podstawie współpracy z RMSR oraz krajowymi podmiotami określającymi standardy oraz podmiotami określającymi standardy z państw trzecich w celu uzyskania szerszego poparcia dla tych zasad; wzywa RMSR, by systematycznie badała, czy zmienione ramy koncepcyjne wymagają zmiany w obowiązujących standardach rachunkowości oraz by w razie potrzeby dokonała modyfikacji;

7. odnotowuje dokonaną w ramach MSSR reformę dotyczącą uznawania strat, która powinna umożliwić ostrożniejsze gromadzenie rezerw na straty na podstawie nastawionej przyszłościowo koncepcji oczekiwanych strat zamiast poniesionych strat; jest zdania, że w unijnym procesie zatwierdzenia trzeba dokładnie i ostrożnie wyznaczyć sposób określenia koncepcji oczekiwanych strat, aby uniknąć nadmiernego polegania na modelu i umożliwić jasne wytyczne nadzorcze dotyczące utraty wartości aktywów;

8. jest zdania, że problem rachunkowości pozabilansowej nie został jeszcze podjęty we właściwy i skuteczny sposób, gdyż decyzja o tym, czy aktywa mają być uwzględniane w bilansie, nadal podlega mechanicznym zasadom, które można obchodzić; wzywa RMSR do skorygowania tych braków;

9. z zadowoleniem przyjmuje protokoły Fundacji MSSF i IOSCO dotyczące ściślejszej współpracy, biorąc pod uwagę określone przez G-20 kluczowe problemy dotyczące nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych; uważa tę współpracę za niezbędną do zapewnienia wysokiej jakości światowych standardów rachunkowości oraz wspierania stosowania spójnych standardów mimo różnych krajowych ram prawnych;

10. jest przekonany, że wymianę informacji między RMSR a IOSCO na temat coraz powszechniejszego zastosowania MSSF należy postrzegać nie tylko jako ocenę sytuacji, lecz również jako możliwość określenia przykładów najlepszych praktyk; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wprowadzoną przez IOSCO doroczną sesję dyskusyjną organów standaryzacyjnych (ang. enforcer discussion session), której celem jest poinformowanie RMSR o kluczowych kwestiach dotyczących wdrażania i egzekwowania;

11. zauważa, że skutki obowiązywania poszczególnych standardów rachunkowości muszą zostać w pełni zrozumiane; nalega, aby priorytetem dla RMSR oraz EFRAG było wzmocnienie roli ocen skutków przeprowadzanych przez te instytucje, w szczególności w dziedzinie makroekonomii, oraz dokonanie oceny różnych potrzeb wielu różnych zainteresowanych stron, w tym długoterminowych inwestorów i spółek oraz opinii publicznej; wzywa Komisję do przypomnienia EFRAG, by wzmocnił swój potencjał oceny skutków nowych standardów rachunkowości dla stabilności finansowej, koncentrując się wyraźnie na potrzebach europejskich, które powinny zostać uwzględniane na wcześniejszym etapie procesu standaryzacji prowadzonym przez RMSR; zauważa w szczególności brak ilościowej oceny skutków w odniesieniu do MSSF 9, dla której dane nie będą dostępne przed 2017 r.; wzywa Komisję, aby zagwarantowała, że MSSF nr 9 wniosą wkład do długoterminowej strategii inwestycyjnej UE, w szczególności przez ograniczanie postanowień, które mogłyby prowadzić do nadmiernej krótkoterminowej zmienności w sprawozdaniach finansowych; zwraca uwagę, że europejskie organy nadzoru (ESMA, EUNB i EIOPA), które dysponują wiedzą fachową i zdolnościami pozwalającymi pomóc w tym zadaniu, odmówiły pełnego członkostwa w Radzie EFRAG, ponieważ EFRAG jest organem prywatnym; uważa, że EBC i Europejski Urząd Nadzoru, jako obserwatorzy w Radzie EFRAG po reformie zasad zarządzania, mogą pomóc w większym stopniu uwzględniać skutki dla stabilności finansowej; wzywa Komisję, aby w ramach rewizji rozporządzenia w sprawie MSR zbadała, w jaki sposób mogłaby regularnie otrzymywać formalne opinie Europejskich Urzędów Nadzoru;

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

12. jest przekonany, że tylko proste zasady mogą być skutecznie stosowane przez użytkowników i kontrolowane przez organy nadzoru; przypomina, że w swoim oświadczeniu z dnia 2 kwietnia 2009 r. G20 wezwało do ograniczenia złożoności standardów rachunkowości w zakresie instrumentów finansowych i do jasności i spójności w zakresie stosowania standardów wyceny na szczeblu międzynarodowym, we współpracy z organami nadzoru; wyraża zaniepokojenie poziomem utrzymującego się skomplikowania MSSF; wzywa do uproszczenia MSSF w ramach opracowywania nowych standardów, o ile jest to właściwe i możliwe; uważa, że mniej skomplikowany system standardów rachunkowości przyczyni się do bardziej jednolitego wdrożenia, tak aby dane finansowe spółki były porównywalne między państwami członkowskimi;

13. wzywa do obowiązkowej sprawozdawczości w podziale na kraje w ramach MSSF; ponownie przedstawia stanowisko Parlamentu, że publiczna sprawozdawczość w podziale na kraje może odgrywać kluczową rolę w zwalczaniu unikania opodatkowania i oszustw;

14. zwraca się do RMSR, Komisji i EFRAG o włączenie Parlamentu i Rady na wczesnym etapie do procesu opracowywania standardów sprawozdawczości finansowej, a w szczególności procesu zatwierdzania; uważa, że taki proces kontroli przyjmowania MSSF w UE powinien być sformalizowany i usystematyzowany przez analogię do procesu kontroli stosowanego do środków „poziomu 2” w dziedzinie usług finansowych; zaleca europejskim władzom, by zwróciły się do podmiotów społeczeństwa obywatelskiego o poparcie ich działalności, w tym na szczeblu EFRAG; wzywa Komisję, by stworzyła dla zainteresowanych stron platformę, na której można będzie dyskutować na temat zasad rachunkowości w Europie; wzywa Komisję, by dała Parlamentowi możliwość otrzymywania krótkiej listy kandydatów na przewodniczącego EFRAG, aby zorganizować nieformalne przesłuchania przed głosowaniem na proponowanego kandydata;

15. zwraca uwagę w tym kontekście, że Parlament Europejski powinien odgrywać rolę czynnego propagatora MSSF, pod warunkiem że wnioski zawarte w niniejszej rezolucji zostaną należycie uwzględnione, ponieważ istnieją dowody na to, że korzyści znacznie przewyższają koszty;

16. jest przekonany, że globalna gospodarka potrzebuje międzynarodowo uznanych standardów rachunkowości; przypomina jednak, że konwergencja nie jest celem samym w sobie, jest jedynie pożądana, jeśli jej wynikiem byłyby lepsze standardy rachunkowości odzwierciedlające dążenie do dobra publicznego, ostrożności i wiarygodności; uważa zatem, że należy kontynuować dobry dialog pomiędzy RMSR a podmiotem określającym krajowe podmioty określające standardy rachunkowości w Stanach Zjednoczonych pomimo powolnego postępu procesu ujednoczenia;

17. zauważa, że większość przedsiębiorstw to MŚP; zwraca uwagę na zamiar zbadania przez Komisję i RMSR możliwości opracowania wspólnych, wysokiej jakości i uproszczonych standardów rachunkowości dla MŚP, które mogłyby być dobrowolnie stosowane na poziomie UE przez MŚP notowane na wielostronnych platformach obrotu (MTF), a w szczególności na rynkach rozwoju MŚP; bierze pod uwagę w związku z tym możliwości już istniejących standardów sprawozdawczości finansowej dla MŚP; uważa, że jako warunek kontynuowania pracy w tej dziedzinie MSSF powinny być mniej złożone, nie powinny promować procykliczności, oraz że interesy MŚP powinny być wystarczająco reprezentowane w RMSR; uważa, że odpowiednie zainteresowane strony powinny być reprezentowane w RMSR; wzywa Komisję, by przed podjęciem jakichkolwiek dalszych działań sporządziła właściwą ocenę skutków dotyczącą oddziaływania MSSF na MŚP; domaga się, by ściśle śledzić tę zmianę oraz by Parlament Europejski był w pełni informowany, z należywym uwzględnieniem procesu „lepszego stanowienia prawa”;

18. podkreśla, że krajowe podmioty określające standardy rachunkowości są obecnie ściśle powiązane z EFRAG; zatem wskazuje doradcą rolę EFRAG jeśli chodzi o zagadnienia z zakresu księgowości związane z małymi spółkami giełdowymi oraz ogólniej MŚP;

19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zachęca państwa członkowskie do stosowania wytycznych ESMA dotyczących egzekwowania informacji finansowych.; ubolewa, że niektóre państwa członkowskie nie stosują się i nie zamierzają się stosować do wytycznych ESMA dotyczących egzekwowania informacji finansowych; wzywa te państwa członkowskie, by dążyły do zgodności z normami; wzywa Komisję do dokonania oceny, czy uprawnienia ESMA umożliwiają zapewnienie spójnego egzekwowania standardów w całej UE, a jeśli nie, to do zbadania innych sposobów zagwarantowania właściwego egzekwowania;

20. uznaje, że równowaga pomiędzy obowiązkowym zakresem stosowania rozporządzenia w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości a możliwością rozszerzenia przez państwa członkowskie zakresu stosowania MSSF na poziomie krajowym zapewnia odpowiednią subsydiarność i proporcjonalność;

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

21. z zadowoleniem przyjmuje zamiar dokonania przez Komisję oceny kwestii koordynacji zasad UE dotyczących wypłaty dywidendy; przypomina w tym kontekście art. 17 ust. 1 dyrektywy o utrzymaniu kapitału, który odnosi się bezpośrednio do rocznego sprawozdania finansowego firmy jako podstawy dla decyzji o wypłacie dywidendy i nakłada pewne ograniczenia dotyczące wypłaty dywidend; zwraca uwagę, że przeprowadzona przez Komisję ocena rozporządzenia w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości wykazała, że nadal istnieją różnice między państwami członkowskimi w egzekwowaniu MSSF; podkreśla, że zasady dotyczące utrzymania kapitału i wypłaty dywidendy zostały przywołane w sprawozdaniu w sprawie oceny rozporządzenia w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości jako źródło skarg, które mogą się pojawić w niektórych jurysdykcjach, gdzie państwa członkowskie pozwalają na stosowanie lub wymagają stosowania MSSF przy sporządzaniu poszczególnych rocznych sprawozdań finansowych, na których opierają się zyski podlegające podziałowi; zwraca uwagę, że każde państwo członkowskie rozważa, jak rozwiązać tę kwestię w swoim krajowym ustawodawstwie w ramach unijnych wymogów dotyczących utrzymania kapitału; wzywa w związku z tym Komisję, by zagwarantowała zgodność z dyrektywą o utrzymaniu kapitału oraz dyrektywą o rachunkowości;

22. wzywa EFRAG i Komisję do bezzwłocznego sprawdzenia, czy standardy rachunkowości pozwalają na oszustwa podatkowe i unikanie podatków oraz do poczynienia wszelkich niezbędnych zmian, aby przeciwdziałać potencjalnym nadużyciom;

23. zauważa do dalsze starania w dążeniu do zwiększenia przejrzystości i porównywalności rachunków publicznych poprzez opracowanie europejskich standardów rachunkowości sektora publicznego;

Działalność Fundacji MSSF, EFRAG oraz PIOB

24. popiera zalecenia Komisji, w których stwierdza ona, że organ nadzorczy Fundacji MSSF powinien skupić się bardziej na omawianiu kwestii leżących w interesie publicznym, które mogą być do niego kierowane, niż na kwestiach dotyczących organizacji wewnętrznej; uważa jednak, że należy osiągnąć dalsze postępy jeśli chodzi o zarządzanie Fundacją MSSF oraz RMSR, w szczególności jeśli chodzi o przejrzystość, zapobieganie konfliktom interesów oraz różnorodność zatrudnionych ekspertów; zwraca uwagę, że legitymacja RMSR jest zagrożona, jeśli rada monitorująca nadal nie będzie się zgadzać co do swojej odpowiedzialności, zależąc od decyzji przyjętych w drodze konsensusu; wspiera w szczególności wniosek Komisji dotyczący rozpatrzenia potrzeb w zakresie sprawozdawczości inwestorów z różnymi horyzontami czasowymi inwestycji oraz proponowania konkretnych rozwiązań, w szczególności dla inwestorów długoterminowych, przy opracowywaniu ich standardów; popiera lepszą integrację RMSR w systemie międzynarodowych instytucji finansowych oraz dążenie do zapewnienia szerokiej reprezentacji interesów (takiej jak agencje reprezentujące konsumentów i ministerstwa finansów) i odpowiedzialności publicznej, co zagwarantuje wysokiej jakości standardy rachunkowości;

25. zauważa przewagę podmiotów prywatnych w RMSR; zwraca uwagę, że średniej wielkości firmy nie są w ogóle reprezentowane; podkreśla, że Fundacja MSSF nadal polega na dobrowolnych składkach, często z prywatnego sektora, co może doprowadzić do ryzyka konfliktu interesów; wzywa Komisję, by nalegała na Fundację MSSF, by dążyła do bardziej zróżnicowanej i zrównoważonej struktury finansowania, w tym na podstawie opłat i źródeł publicznych;

26. z zadowoleniem przyjmuje działalność Fundacji MSSF/RMSR jeśli chodzi o sprawozdawczość w sprawie emisji dwutlenku węgla i ochrony klimatu; w szczególności uważa, że kluczowe długoterminowe problemy strukturalne, takie jak wycena „osieroconych” aktywów w bilansach spółek w związku z bańką węglową, powinny być wyraźnie dodawane do programu roboczego MSSF w celu opracowania odnośnych standardów; wzywa organy MSSF, by włączyły do swojego programu prac wyzwania związane ze sprawozdawczością w sprawie emisji dwutlenku węgla i ryzykiem związanym z emisjami;

27. wzywa Komisję i EFRAG do przeanalizowania przesunięcia w przyznawaniu aktywów funduszy emerytalnych z kapitału własnego na obligacje w wyniku wprowadzenia zasady wyceny według wartości rynkowej w ramach MSSF;

28. przyłącza się do apelu skierowanego przez Komisję do Fundacji MSSF, aby zapewniła ona, że warunkiem członkostwa w organach zarządzających i nadzorczych Fundacji MSSF oraz RMSR jest stosowanie MSSF oraz wnoszenie stałych wkładów finansowych; wzywa Komisję, by zastanowiła się nad sposobami zreformowania Fundacji MSSF oraz RMSR, aby położyć kres prawu weta ze strony członków, którzy nie wypełniają ww. kryteriów;

29. wzywa powierników RMSR, Radę Monitorującą MSSF oraz RMSR do promowania właściwej równowagi płci w obrębie odpowiednich forów;

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

30. przypomina o swoim wniosku przedstawionym w sprawozdaniu Goulard dotyczącym podjęcia środków w celu wzmocnienia legitymacji demokratycznej, przejrzystości, odpowiedzialności i uczciwości, w odniesieniu między innymi do publicznego dostępu do dokumentów i otwartego dialogu z różnymi zainteresowanymi stronami, ustanowienia obowiązkowego rejestru przejrzystości oraz przepisów dotyczących przejrzystości spotkań z grupami interesu oraz regulaminu wewnętrznego, w szczególności zapobiegania konfliktom interesów;
31. podkreśla, że reforma EFRAG musi zwiększyć europejski wkład w opracowanie nowych MSSF oraz mogłaby się przyczynić do reformy zarządzania Fundacją RMSR;
32. ubolewa, że EFRAG od pewnego czasu działa bez przewodniczącego, szczególnie biorąc pod uwagę rolę, jaką osoba sprawująca tę funkcję odgrywa w osiąganiu porozumienia oraz w zapewnianiu silnego europejskiego stanowiska w sprawie kwestii związanych z rachunkowością na szczeblu międzynarodowym; zwraca uwagę na znaczenie jak najszybszego mianowania nowego przewodniczącego; wzywa zatem Komisję do przyspieszenia procesu rekrutacji, z należyтым uwzględnieniem roli Parlamentu i jego Komisji Gospodarczej i Monetarnej;
33. z zadowoleniem przyjmuje reformę EFRAG, która weszła w życie w dniu 31 października 2014 r. i przyjmuje do wiadomości, że w tej kwestii zostały podjęte znaczne wysiłki; zauważa większą przejrzystość; wyraża ubolewanie, że jeśli chodzi o finansowanie EFRAG oraz w szczególności o możliwość ustanowienia systemu obowiązkowych opłat wnoszonych przez spółki giełdowe, Komisja skoncentrowała swoje wysiłki na wdrażaniu tych części reformy, które są wykonalne w perspektywie krótkoterminowej; wzywa Komisję do przedsięwzięcia oficjalnych kroków – zgodnie z zaleceniem w sprawozdaniu Maystadta – aby zachęcić państwa członkowskie, które nie mają jeszcze krajowego mechanizmu finansowania, do ustanowienia takiego mechanizmu; odnotowuje wniosek Komisji o rozszerzenie programu Unii dla EFRAG na lata 2017–2020; wzywa Komisję do przeprowadzenia rocznej kompleksowej oceny uzgodnionej reformy, przewidzianej w art. 9 ust. 3 i 6 rozporządzenia (UE) nr 258/2014; wzywa Komisję do oceny sposobności i możliwości przekształcenia EFRAG w agencję publiczną w perspektywie długoterminowej;
34. wyraża ubolewanie, że zasugerowany w sprawozdaniu Maystadta wymóg połączenia funkcji dyrektora generalnego EFRAG z funkcją prezesa EFRAG TEG stał się tylko możliwością; zauważa, że skład nowej Rady odbiega od propozycji w sprawozdaniu Maystadta, ponieważ europejskie organy nadzoru i Europejski Bank Centralny nie zgodziły się na zaakceptowanie pełnego członkostwa w Radzie; wzywa EFRAG do zwiększenia liczby uczestników w Radzie (obecnie jest jeden) i zagwarantowania, że wszystkie właściwe zainteresowane strony będą reprezentowane w EFRAG;
35. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2014 r. PIOB dokonała zróżnicowania swoich źródeł finansowania; odnotowuje, że całkowite finansowanie przez IFAC wyniosło 58 %, czyli – choć wciąż stanowi znaczącą część finansowania PIOB – jest poniżej progu dwóch trzecich, a zatem nie było potrzeby ograniczenia rocznego wkładu przez Komisję, jak określono w art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 258/2014; wzywa PIOB do wzmocnienia wysiłków w celu zapewnienia uczciwości w zawodzie audytora;

o

o o

36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-